

PARTS:

Apel·lant : A SL

Procurador : Sra. EAM

Advocat : Sr. ALM

Apel·lat : B LDA

Procurador : Sra. ECC

Advocat : Sra. AMS

SENTÈNCIA 065-2020

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : Sr. VINCENT ANIÈRE

Magistrats: Sr. CARLES CRUZ MORATONES

Sr. JAUME TOR PORTA

Andorra la Vella, el 25 de juny del 2020.

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions més amunt referenciades.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. VINCENT ANIÈRE**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- En data 5-4-2019, la representació processal de la societat B LDA articulava demanda en reclamació de quantitat pel procediment abreuïat contra la societat A SL sol·licitant es dictés Sentència condemnant aquesta darrera a satisfer a la seva representada la suma de 2.696,20.- €, més els interessos legals generats, i a satisfer les costes processals, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

Segon.- El 26-4-2019, la representació processal de la societat A SL contestava la demanda articulada de contrari, oposant-se a les pretensions de la part demandant tot i sol·licitant es dictés sentència desestimant la demanda amb imposició de costes a l'actora. De forma subsidiària, i pel cas de què se la condemnés a satisfer algun import, demanava que de la suma de 2.696,20.- € es deduís un 7%, havent de satisfer en aquest supòsit la seva representada l'import de 2.507,47.- €, condemnant en qualsevol cas a l'adversa a pagar les costes processals ocasionades.

Tercer.- Una volta practicats els mitjans de prova proposats, i presentades les respectives conclusions, en data 12-6-2019, el Tribunal Unipersonal del Batlle dictava sentència, amb la següent part dispositiva:

"PRIMER.- Estimar la demanda formulada per part de la societat B LDA contra la mercantil A SL.

SEGON.- Condemnar a la societat A SL a satisfer a la defenent 2.696,20€ més els interessos legals meritats a partir del 22 de març de 2019 i fins a la seva total liquidació.

TERCER.- Condemnar en costes a la part defenent, incloses les derivades d'advocat i procurador."

Quart.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la

representació processal de la societat A SL i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions de data 7-10-2019, demana la seva revocació disposant en el seu lloc l'íntegra desestimació de la demanda, sense que es faci especial pronunciament sobre les costes en segona instància, imposant però a la contrapart les generades en la primera instància. De forma subsidiària demana que la condemna que s'imposi a la seva representada no superi l'import de 2.507,47.- €, que resulta de l'aplicació del descompte d'un 7% a l'import al que se l'ha condemnat en la instància anterior (2.696,20 €).

Cinquè.- En data 31-10-2019, la representació processal de la societat B LDA va presentar escrit de contesta a les conclusions demanant la confirmació de la Sentència de primera instància amb imposició a la contrapart de les costes d'aquesta segona instància.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- El present procediment en reclamació de quantitat té per objecte el pagament de l'import de 2.696,20.- € reclamat per la societat B LDA a la societat A SL, derivat de la compra venda de roba, majorat amb els interessos legals i la totalitat de les costes judicials causades, inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

La societat A SL, s'oposava a la reclamació articulada de contrari sostenint en essència que la mercaderia havia estat posada a la seva disposició amb molt de retard, perjudicant la seva venda en tractar-se de roba de temporada; que en haver-se-li posat a disposició en una adreça de Toulouse, aquesta mercaderia no s'havia arribat a rebre mai al Principat; i, finalment, que la societat B LDA no acredita la seva legitimació activa, ja que la relació comercial de la que porten causa les factures reclamades es dugué a terme entre la societat A SL i el showroom C, essent la societat agent un tercer en la relació comercial

esmentada.

La sentència dictada pel Tribunal Unipersonal estima substancialment les pretensions de B LDA condemnant a A SL a satisfer la suma global de 2.696,20.- €; alçant-se contra aquesta decisió la darrera esmentada societat amb fonament en els següents motius de greuge.

Segon.- El primer motiu de recurs que invoca i que cal valorar es centra en la manca de legitimació activa de la societat B LDA. La societat A SL considera que la contrapart no ha acreditat la seva legitimació per reclamar, per quant la relació comercial del que deriva el crèdit s'ha desenvolupat entre la societat A SL i el Showroom C, afirmant que la societat B LDA no apareix directament ni indirecta en cap dels escrits (referint-se als correus electrònics) que documenten la relació entre les parts.

La sentència d'instància desestima aquest greuge en considerar que les factures aportades consten totes elles emeses per l'entitat demandant, i perquè en oposar-se a l'ordre judicial la defenent no va contrariar que la societat demandant fos aquella a qui va dirigir la comanda qüestionada, reconeixent doncs la seva efectiva legitimació.

Procedeix confirmar la Sentència recorreguda pel que fa a la desestimació de la inexistència de legitimació activa de la societat B LDA per quant malgrat la societat recurrent nega haver tingut mai coneixement de la participació de la societat B LDA en la relació comercial del que deriva la reclamació, el cert és que no només reconeix que la relació comercial en què es fonamenten les factures on apareix l'esmentada societat és correcta, sinó que ella mateixa va validar la seva posició en la dita relació: d'una banda, al foli 13 del procediment seguit en primera instància, apareix un correu electrònic de data 20 de desembre de 2017, enviat pel senyor MD, que s'identifica com a responsable de comptabilitat de la societat A SL, i dirigit a D, en el qual es refereix a B LDA com al seu

proveïdor.

D'altra banda, al foli 31 dels autes 5000045/19 sobre l'oposició a l'ordre judicial de pagament, adjuntat per corda fluixa a la present causa, apareix un correu electrònic de data 15 de febrer de 2018, del mateix senyor MD, en el que demana a l'advocada de la societat B LDA, l'estat del litigi entre ambdues societats. Noti's que en cap moment es qüestiona per part d'A SL la participació de la contrapart en el litigi, referint-s'hi en tot cas específicament en el contingut del correu electrònic.

I finalment, és el mateix senyor MD el que apareix en molts dels correus electrònics que s'envien també a C en relació a la mercaderia adquirida per la societat A SL. El dit senyor coneixia doncs perfectament els diferents participants en la relació comercial.

En aquest context negar la legitimació de la demandant comporta menystenir la doctrina dels actes propis, referida en la sentència d'aquesta Sala, dictada en la causa TSJC 51/2019: *“Es tracta d'una doctrina vigent en el dret andorrà quina aplicació hem pogut admetre en diferents ocasions (cfr. TSJC 115/15, TSJC 23/16, TSJC 51/2019). La mateixa troba el seu fonament en la protecció de la confiança i en el principi de la bona fe que imposa un deure de coherència i limita la llibertat d'actuació doncs vol que ningú pugui fer valdre una pretensió que contradigui la conducta pròpia observada amb anterioritat i que aquí impedeix el triomf de la pretensió articulada.”*

Tercer.- Entrant ja sobre el fons, el segon motiu de greuge es fonamenta en la perfecció del contracte de compra venda de la roba quin preu es reclama per la societat B LDA.

Al respecte, la societat A SL considera que malgrat els diferents correus electrònics intercanviats entre les societats compradora i venedora (també els de dates 4 i 6 de setembre de 2017 que fins i tot transcriu), mai es va arribar a perfeccionar la compra venda perquè mai es va assolir un acord

en relació a les seves condicions essencials, entre les que inclou la forma de pagament del preu.

Per contra, la sentència d'instància estableix que dels correus electrònics enviats entre els dies 4 i 6 de setembre de 2017, en ressurt que agent i defenent es van ficar d'acord amb l'objecte contractual i la seva contraprestació. La sentència arriba a aquesta conclusió en considerar que des del moment en què la venedora va acceptar, el dia 6 de setembre, la rebaixa del 7% sobre el preu de la mercaderia encarregada, d'acord amb la contraoferta de la part compradora del dia anterior, la compravenda es va perfeccionar provocant el naixement de les respectives obligacions. Considera també que les despeses de transport constitueixen un element contractual accessori que no impedeix l'efectivitat del contracte i que el retard en el lliurament de la mercaderia, de 20 dies, no és de suficient entitat com per invalidar el contracte.

Procedeix confirmar l'argumentació de la Sentència d'instància.

En efecte, com ja hem reiterat en altres ocasions (STJC 27.1.11 r 174/10, i les que en ella es citen), el contracte de compravenda es perfecciona des del moment en que hi ha acord entre les parts en l'objecte de la compra i en el seu preu.

Així la concurrència de l'oferta i l'acceptació provoca que existeixi consentiment i dóna lloc a la perfecció del contracte, que produeix la vinculació de les parts a la relació jurídica creada, la irrevocabilitat de les declaracions de voluntat i, normalment, el naixement de la seva eficàcia típica (la producció d'obligacions). Per tant, a partir de la perfecció, qualsevol modificació de les obligacions s'haurà de fer conjuntament per ambdues parts, no podent cap d'elles actuar unilateralment.

El contracte es va perfeccionar el dia 6 de setembre. Així es deriva dels correus electrònics que obren al foli 29 i que acrediten que les parts

litigants van arribar a un acord en relació a la mercaderia i al preu a abonar, havent acceptat ambdues un descompte del 7% sobre el preu inicial. A partir d'aquest moment, qualsevol altra modificació sobre aquestes condicions havia de ser efectuada de mutu acord. La resta de condicions invocades per A SL com la relativa al transport, i al seu pagament, no afectava a la seva perfecció en no ser una condició essencial de la compra venda. A més, referent a la presa de possessió de la mercaderia, el correu electrònic que obra al foli 30, de data 4 de setembre de 2017, evidencia que la societat A SL fou la que va donar l'adreça de Toulouse, on es va lliurar la mercaderia. Per tant, la decisió de recollir-la o no en aquesta adreça només pot ser imputable a l'esmentada societat.

De l'anterior es deriva que el comprador no podia fixar el preu al seu arbitri, en la quantitat que consideri justa o en la que cregui que es pot vendre, tal i com va intentar la societat A, tot pretenent obtenir unilateralment un descompte del 20%, enlloc del 7% acordat.

Quart.- Pel que fa referència a l'import a satisfer per la societat A SL, és cert que els mateixos correus electrònics dels que es deriva la perfecció del contracte, també acrediten que ambdues parts van acordar que sobre l'import inicialment fixat, calia establir un descompte del 7%. En conseqüència, l'import que la societat A ha de satisfer a la societat B, SL és el de 2.507,47 €, que resulta de l'aplicació del descompte del 7% sobre l'import de 2.696,20 €. Aquesta suma haurà de ser majorada amb els interessos al tipus legal que s'hagin generat des de la data de la contesta a la demanda d'instància i no des de la data d'oposició a l'ordre judicial de pagament, com estableix la sentència d'instància, per quant en ella no es reclamava la quantitat acordada.

Procedeix en conseqüència revocar parcialment la sentència d'instància en aquests darrers punts.

Cinquè.- Pel que es refereix a les costes, atesa l'estimació substancial de la demanda, escau confirmar la imposició de les costes decidida en la instància.

I quant a les costes derivades del recurs formulat, el seu èxit parcial comporta que no hagi de fer-se pronunciament al seu respecte.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

DECISIÓ

ESTIMAR parcialment el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la societat A SL contra la sentència dictada pel Tribunal Unipersonal del Batlle en data 12-06-2019 que revoquem parcialment, disposant en el seu lloc l'estimació parcial de la demanda i condemnant a la dita societat a abonar la suma de 2.507,47.-€ que cal incrementar dels interessos legals generats des de la data de la contesta a la demanda; tot confirmant la imposició de costes decidida en la instància, i sense que procedeixi efectuar cap pronunciament en relació a les costes judicials produïdes en aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-